

Interpel·lació al Consell, que contesta el conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre les mesures que ha posat en marxa el Consell per a incrementar l'eficiència de la gestió i la recaptació tributària per part de l'IVAT, que formula el diputat senyor David de Miguel Martínez (GP Ciudadanos) (RE número 28.186, BOC número 90)

La senyora vicepresidenta primera:

Continuem amb la interpel·lació al Consell sobre les mesures que ha posat en marxa el Consell per a incrementar l'eficiència de la gestió i la recaptació tributària per part de l'IVAT, que formula el diputat David de Miguel Martínez, del Grup Parlamentari Ciudadanos, i que substanciarà el conseller d'hisenda.

El senyor De Miguel Martínez:

Gracias, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta primera:

Cuando usted quiera.

El senyor De Miguel Martínez:

Señorías, buenas tardes.

Conseller.

Antes de empezar, de entrar más en el tema, sí que me gustaría trasladarle nuestra satisfacción por el incremento de la recaudación que se ha producido en este primer trimestre pues es una mejora que, sin duda, contribuirá a aliviar las cuentas de La Generalitat.

Pero sí que me gustaría hacerle a este respecto una aclaración, y es que en la nota de prensa de la semana pasada, que publicaron, según la cual la gestión de los tributos eleva la recaudación por impuestos sobre el juego, una serie de porcentajes, pues, bueno, nos parece un poco fuera de lugar porque parece un poco oportunista y poco real.

Porque es evidente –creo que está claro– que el hecho de que se vendan más pisos, o se vendan más vehículos, o que los valencianos vayan más al bingo pues no es mérito de la conselleria, ni es mérito de esta cámara, es fruto de la recuperación económica y de la normal actividad del mercado.

Pero hecha esta aclaración, y entrando ya en materia, le insisto, una vez más, en que nuestro grupo coincide con usted en que es necesario mejorar el modelo de financiación, ir hacia un modelo de financiación más justo, y no es que es necesario, es que es fundamental, es básico y es vital para nuestra comunidad. Y ¿por qué digo esto? Porque es obvio que el grueso de los ingresos proceden de las transferencias del estado.

Pero no es menos cierto, también, que por los tributos gestionados por La Generalitat o por el IVAT también se obtienen recursos, y en la situación en la que nos encontramos a día de hoy pues no podemos permitirnos el lujo de desdeñar cualquier ingreso por pequeño que sea, aunque el porcentaje sea mínimo comparado con lo que son las transferencias de la financiación estatal.

Y usted sabe, también, que nosotros somos unos firmes defensores de la eficiencia en la gestión pública, hemos reclamado varias veces medidas de eficiencia en el gasto para que no se desperdicie ni un solo euro de los recursos públicos, y también pedimos eficiencia en el ingreso porque –creo– coincidimos en que se debe recaudar más y mejor sin que ello conlleve necesariamente una subida de impuestos o incrementar la presión fiscal.

Somos conscientes, también, de las dificultades presupuestarias y de que la situación es la que es, pero coincidirá conmigo que para conseguir esa eficiencia que todos buscamos lo primero sería dotar al IVAT de unos medios técnicos y humanos apropiados.

Y en materia de personal pues, en nuestra opinión, han hecho justo lo contrario porque han prescindido de personal, que eran profesionales, estaban preparados y estaban perfectamente capacitados y hacían una magnífica labor.

Y, ¡claro!, no cuadra mucho con lo que ustedes continuamente están hablando de perseguir y ser implacables con el fraude fiscal, en lo que nosotros coincidimos, porque no hay nada más insolidario con la sociedad o con el resto de la sociedad que defraudar pero, sin embargo, no parece que se estén dotando con los medios necesarios para ello.

Y con los medios técnicos pues lo mismo, consideramos que es necesario culminar la implantación de la administración electrónica, no solo por una cuestión de eficiencia, que también, o de adaptación a la legislación que obliga a disponer de una sede electrónica, sino también para facilitar y agilizar al ciudadano el cumplimiento de sus obligaciones tributarias con plenas garantías y derechos.

Y somos conscientes, una vez más –insisto–, que la situación económica es la que es para afrontar estas inversiones, que no serán pequeñas, en recursos tecnológicos para adaptar la administración. Pero convendrá conmigo en que es necesario invertir en que la administración tributaria, principalmente, pues se adapte a esta normativa de sede electrónica porque, aparte, no solo lo digo yo, es que sabe que el último informe publicado de la inspección general de tributos del ministerio también hace hincapié en que se tiene que avanzar en cuanto a la administración electrónica.

Por otra parte, otra de las cuestiones que consideramos que debería revisarse es que, quizá, ahora que el convenio está a punto, bueno, está a punto, queda ya poco para que finalice, debería reformarse el sistema de oficinas liquidadoras del distrito hipotecario porque sabe que este modelo proviene del siglo XIX, mil ochocientos y pico, se ha ido prorrogando año tras año porque funcionaba, bueno, funcionaba y funciona, ¡vamos!, contendrá sus deficiencias como todo pero funciona.

Pero consideramos que las competencias de gestión y liquidación atribuidas a estas oficinas dependientes de los

registros, ahora que se está poniendo en marcha el IVAT, pues debería estudiarse el ser reabsorbidas por la administración pero, ¡claro!, acompañado, evidentemente –insisto una vez más–, en inversiones, en la inversión necesaria, tanto de medios técnicos como de medios humanos porque a la larga, a medio y largo plazo el ahorro para La Generalitat sería importante en cuanto a que ya no habría que retribuir a estos registros.

También, debe reforzarse la colaboración entre el IVAT y la agencia tributaria, aunque esto sí que es complicado dada la animadversión que parece que tiene el señor Montoro a nuestra comunidad, pero debe reforzarse esta colaboración –como digo– sobre todo para que la lucha contra el fraude fiscal sea más eficiente con el cruce de datos entre ambas administraciones y para poder acceder a los recursos de la agencia estatal que son infinitamente superiores a los nuestros.

Pero, insisto una vez más, hacen falta medios, y usted sabe que nosotros no somos partidarios, ¡ni muchísimo menos!, de engordar las plantillas públicas sin criterio y a lo loco, pero en este caso sí que consideramos que el IVAT debería estar dotado con unos mayores medios humanos, si queremos que la lucha contra el fraude fiscal sea lo más eficiente posible.

Pero también hay más ejemplos –y voy acabando– de ineficiencias, por ejemplo miles de expedientes se han caducado por inacción de la administración, porque no había personal para tramitarlos; el incumplimiento de la ley general tributaria al no presentar al inicio de ejercicio el plan de control tributario, tal y como exige la ley; el anunciar la paralización de las comprobaciones de valores basadas en un sistema que era injusto, el que impuso el anterior Consell, pero que, sin embargo, estamos todavía a la espera de que ustedes publiquen ya oficialmente la nueva orden con el criterio que se va a seguir a partir de ahora.

En definitiva, a mí me consta, nos consta que usted es partidario de incrementar la eficiencia en los ingresos y la eficiencia en la gestión, y por eso le pedimos que no se quede en una mera voluntad y que apueste con hechos. Porque la reclamación de una mejor y mayor financiación es necesaria y es indudable pero, en ocasiones, nos da la sensación de que ustedes se juegan el sostenimiento del estado del bienestar a una sola carta, que es la de la financiación, y dejan de lado la gestión de los tributos de La Generalitat –insisto–, aunque el porcentaje del total del presupuesto pues es ínfimo, ¡vamos!

Pero –como ya le he dicho al principio–, en la actual situación que padecen nuestras cuentas, y tras una época en la que los ciudadanos han sido los que han sufrido la aplicación de políticas erróneas basadas en recortes y subidas de impuestos pues le pedimos un poco de imaginación, un poco de valentía, un poco de acción, y le pedimos que apueste por la eficiencia, la eficacia y, sobre todo, como siempre venimos denunciando desde nuestro grupo, por la gestión en algo tan básico en un estado de derecho como es la administración tributaria.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor De Miguel.

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyora presidenta.

Senyor De Miguel, no puc estar més d'acord amb vosté, tot el discurs el firme jo on vosté diga. Ho dic de veritat, ¿eh? No, no, no, ho dic de veritat.

Perquè ho he dit ací, en esta trona, si nosaltres volem anar a la taula de negociacions, amb el nou govern, sobre el sistema de finançament, hem de fer els deures ací, hem de fer els deures, no pot haver l'abandonament que n'hi havia fins ara en el tema de recaptació dels tributs propis de La Generalitat.

Per això, les mesures per a fer més eficient la gestió i recaptació tributària per part de l'Institut Valencià d'Administració Tributària, de l'IVAT, són necessàries i peremptòries.

Miren, vostés, les mesures que ja hem pres al respecte són de tres tipus: organitzatives, amb la posada en marxa efectiva de l'IVAT, que només estava en els papers i que l'1 de gener el vam posar en marxa; instrumentals, amb el reforçament de l'ús de les tecnologies de la informació, ¡desastre! el que n'hi havia fins ara, no se sabia res, era una administració del segle XIX.

I dels recursos humans, amb increment de personal, l'especialització i la consolidació . professional, posant fi a les situacions de precarietat. Atenga esta paraula, és molt important. Si sempre és dolenta la precarietat, perquè fa dòcil, dòcil el govern, l'empleat públic; l'interí és dòcil, òbviament, per raons que vosté pot imaginar, i allò important en l'empleat públic és la professionalitat, i per això se necessiten funcionaris i no interins, i en qualsevol àrea de l'administració pública, però sobretot (*s'interromp la gravació*) ... la nostra obsessió per acabar amb l'interinatge en el tema retributiu, tema de la recaptació en tributs.

La primera mesura d'este Consell per a millorar la gestió tributària està en la posada en funcionament, com he dit, de l'IVAT. L'IVAT, com sap vosté, va ser creat en la Llei 7/2014, del 22 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i organització de La Generalitat, però el seu funcionament no es va iniciar fins que es va promulgar l'Ordre 4/2015, de 28 de desembre, de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, és a dir, al cap de sis mesos d'arribar al govern l'actual equip, i fa només sis mesos encara que parega que ha transcorregut molt de temps. Sis mesos només de l'existència de l'IVAT.

Qualsevol crítica que se faja a l'IVAT, ¡benvinguda!

¡Benvinguda! Qualsevol aportació és benvinguda. Volem que siga una agència de recaptació ben eficient, per la cosa que he dit al principi, perquè hem de fer els nostres deures abans d'anar a negociar a Madrid qualsevol nou sistema de finançament.

El nou marc organitzatiu que configura este IVAT –este IVAT que ja existix– és, per tant, la primera pedra, només la primera pedra en la modernització del sistema de gestió tributària de La Generalitat. Això permet canviar l'enfocament tradicional del nostre sistema tributari assentat en un òrgan central, que és la Direcció General de Tributs, que fea funcions de planificació, coordinació i control, i uns òrgans territorials, les direccions territorials, que eren les que practicaven les actuacions d'aplicació dels tributs.

Amb l'IVAT, tota la gestió tributària queda encomanada a una entitat autònoma de caràcter administratiu, encarregada de realitzar amb autonomia funcional i de gestió l'aplicació dels tributs, l'exercici de la potestat sancionadora i la funció revisora en via administrativa, especialitzant-se departaments per raó de la matèria, en concret un departament de gestió tributària, un departament d'inspecció i un departament de recaptació.

Amb això, es guanya en especialització, funcionament basat en criteris tècnics i coordinació sense necessitat de destinar tants recursos humans com havia abans dedicats a aquesta tasca. I, al mateix temps, s'implementa una estructura més adequada per a desenvolupar competències addicionals que pugua assumir l'administració valenciana en matèria de gestió, inspecció i recaptació tributària col·laborant amb altres administracions, com, per exemple, anem a fer amb l'Ajuntament de València per a la recaptació de multes fora del terme municipal de València.

Dins d'aquest nou marc de gestió és on es planteja al seu torn un canvi instrumental i de mètode de treball amb un ús més intensiu de les eines informàtiques, posant l'èmfasi en la cerca d'informació en lloc d'en la comprovació material de la documentació aportada pels contribuents mateixos, com tradicionalment es feia i com va assenyalar la inspecció general del ministeri d'hisenda, manifestant que fins ara el personal de l'administració de tributs s'ha centrat en funcions bàsiques, especialment de gestió tributària i valoracions, i això comporta que hi haja apreciables possibilitats d'augment del control sobre la base d'informació tributària no continguda en els documents presentats –textualment, informe del ministeri d'hisenda.

Per això, anem a fer un pensament important –i qualsevol col·laboració de vostés serà benvinguda– per vore el paper de les oficines recaptatòries i el registre de la propietat, per descomptat, intensificant la relació amb l'Agència Tributària... He de dir que tenim una comissió bipartida que funciona molt bé. He de donar les gràcies al delegat territorial del ministeri d'hisenda i de l'Agència Tributària, amb el qual ens entenem molt bé. I he de dir que si hi ha hagut una renúncia a continuar fent les valoracions que se feien abans, segons l'ordre de la conselleria, en el que fa a transmissió patrimonial, senzillament és perquè hi ha una sentència del tribunal superior de justícia, atenció, que ens ha costat o ens pot costar, li dic la xifra, no cal que se marege, ¿eh?, ¡quinze milions mos pot costar! Per tant, vull dir, qualsevol persona que estiga a càrrec d'esta conselleria s'ha de pensar abans de continuar fent el que està fent. El que passa que les alternatives..., no és fàcil, perquè ahí sí que se demana la inspecció individualitzada del bé de l'actiu i, naturalment, això necessitaríem..., quan parlem de cent mil revisions, estem parlant de mètodes una mica més sofisticats on la tecnologia ha de substituir molts de recursos humans per a poder fer-ho bé sense que el frau aparega com una taca desoladora en un tema tan sensible.

Per tant, estem davant d'un trànsit, d'un mètode de treball de fort component personal, centrat en l'escorcoll de la informació proporcionada per les declaracions voluntàriament presentada pels contribuents, a un altre basat en l'explotació d'informació tributària obtinguda per mitjans informàtics i d'administració electrònica, la qual cosa comporta un esforç de modernització dels mitjans tècnics i materials i una més gran especialització i professionalització del personal.

En este sentit, l'IVAT, partint dels mitjans que ja hi havia disponibles, ha encetat un procés per a incrementar els seus recursos humans en quantitat, especialització i millora de les condicions.

Per exemple, la Llei 5/2013, del 22 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de La Generalitat va crear el cos superior de gestió de tributs de l'administració de La Generalitat A2-30, el qual es va unir al ja existent cos superior tècnic d'inspectors de tributs de l'administració de La Generalitat A1-04. És a dir, el que tractem és de superar l'etapa en la qual l'administració tributària queia sobre les esquenes d'interins. Jo crec que això a la llarga és el pitjor escenari.

Actualment, per tant, s'està ultimant el primer procés de selecció de personal per aquest cos, iniciat amb l'Ordre 23/2014, d'11 de desembre, amb dotze llocs convocats en la Convocatòria 1/2014, corresponent a l'oferta d'ocupació pública de 2014 per al personal de l'administració de La Generalitat, ¡que encara no s'havia conclòs, senyoria! I estem en juny del 2016.

Al seu torn, el Decret 219/2015, de 4 de desembre, del Consell, pel qual s'aprova l'oferta d'ocupació pública de 2015, conté uns altres dotze llocs dotats pressupostàriament i inclosos en la relació de llocs de treball aprovat, i està previst que l'oferta d'ocupació pública de 2016 continga la resta de places previstes per aquest cos superior de gestió tributària. Entre l'oferta pública del 14, del 15 i del 16 crec que estarem en condicions de tindre professionals, i no interins, per a fer esta tasca tan delicada i tan important, com és una bona inspecció tributària i recaptació tributària.

Amb la culminació del procés, per tant, s'haurà produït un augment net del nombre de llocs de treball de personal tècnic de l'administració tributària de La Generalitat, tractant-se, a més a més, de personal amb coneixements adaptats als requeriments actuals i fent les seues funcions amb totes les garanties que oferix la comissió de personal funcionari de carrera.

En definitiva, tot un marc de mesures amb la intenció en última instància de voler assolir una estructura fiscal valenciana inspirada en una major descentralització fiscal en allò que respecta en la presa de decisions, sempre, clar està, amb una bona coordinació amb l'Agència Tributària estatal.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

¿Senyor De Miguel?

Interpel·lació pel procediment especial d'urgència al Consell, que contesta la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general per a combatre els incendis forestals i pal·liar-ne els efectes (mesures de prevenció, dotació de recursos en emergències, regeneració de zones cremades, plans d'atenció a afectats, etcètera), que formula la diputada senyora Beatriz Gascó Verdier (GP Podemos-Podem) (RE número 28.328, BOC número 90)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a continuar amb el punt número 8, que és la interpel·lació al Consell sobre la política general per a combatre els incendis forestals i pal·liar-ne els efectes, mesures de prevenció, etcètera, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem, a la consellera d'agricultura i medi ambient.

Té la paraula la senyora Beatriz Gascó.

La senyora Gascó Verdier:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Tractaré de despertar-vos amb un tema apassionant i, sobretot, que representa una dificultat en la gestió, una dificultat enorme i a la qual és difícil posar solució definitiva, perquè, evidentment, els incendis formen part dels ecosistemes mediterranis, de la seua història, des de sempre o almenys des de sempre que tenim boscos, cosa relativament recent, tenint en compte la presència dels bancals que veiem al llarg i ample de la nostra geografia.

Hem d'aprendre a conviure amb els incendis i a minimitzar les seues conseqüències, prioritzant els béns i les vides humanes.

Una altra de les conseqüències devastadores dels incendis, i que cal reduir amb urgència, és el greu avançament del procés de desertificació que patim.

La desaparició de la flora que manté el sòl provoca un nivell d'erosió que no podem permetre'ns. El País Valencià necessita una estratègia ambiciosa de prevenció d'incendis, al mateix temps que posa l'extinció en les seues prioritats d'emergència.

Comptem amb centres d'investigació com el CEAM o el Cide del CSIC i científics de prestigi que coneixen bé els nostres ecosistemes i als quals hem d'escoltar i aprofitar per tal d'implementar polítiques valentes. No es pot continuar o governar sense escoltar les veus més legítimes en l'elaboració de propostes per a gestionar els nostres boscos i els nostres ecosistemes en general.

Els incendis representen un fenomen de la natura que té com a causant més habitual la mà de les persones. Les dades apunten que una de les causes principals dels incendis són les cremes agrícoles i la utilització de focs on es perd el control. Per això creiem que una de les actuacions que cal prendre urgentment és trobar una alternativa que supose una solució definitiva a aquestes pràctiques.

Per altra banda, és necessari que el Consell millore les tasques de coordinació de tots els actors implicats tant en la prevenció, com en l'extinció dels incendis.

Els ajuntaments juguen un paper molt important en el compliment de la normativa vigent i en el manteniment de moltes zones boscoses de propietat pública.

Com a mesures de prevenció, destaquem la necessitat de millorar en la gestió forestal sostenible, que pose la preservació de les funcions ecològiques del bosc com a objectiu central i no sols el de l'obtenció de beneficis.

Per altra banda, pot haver arribat el moment de dotar-se dels instruments legislatius que permeten, cridem-ho, motivar als propietaris dels terrenys privats a mantindre en bon estat les seues finques forestals i lluitar contra l'abandonament, ja que si no es faculta al Consell per poder actuar, en molts casos serà difícil dur a terme les actuacions de prevenció d'incendis necessàries.

Un cas molt especial és el de les zones protegides, ja que encara que els parcs naturals tenen ja elaborats, aprovats i publicats en el DOCV els plans de prevenció d'incendis forestals, per falta de voluntat política durant l'anterior etapa i la falta de recursos econòmics i humans encara no han segut desenvolupats.

També haurien de potenciar-se els plans de demarcació forestal de la Comunitat Valenciana, abandonats durant vint-i-tres anys. En aquests plans de demarcació forestal han d'estar inclosos els plans de prevenció d'incendis de cada territori forestal que al costat de la seua dotació pressupostària anual permetrien garantir una prevenció real i efectiva, i un control real de la planificació de la gestió forestal en sòl públic i privat de cada demarcació.

La prevenció no solament són els treballs previs de silvicultura i infraestructures com a tallafocs, dipòsits d'incendis, millora pistes forestals, etcètera –millora de les pistes–; hi ha una part important que és la vigilància. Cal desenvolupar un pla de vigilància amb especial atenció a les zones d'especial interès. Cal augmentar la dotació en recursos humans, que suposen quasi cinc-centes persones que es dediquen a vigilar les muntanyes entre març i novembre.

Per fer la vigilància, parlem d'observatoris forestals, d'unitats de prevenció amb cotxe i moto, així com el centre d'emergències i els tècnics.

Els que més treballen, ho fan nou mesos; alguns, sol un parell de mesos. Urgeix auditar, reestructurar aquest sistema i millorar-lo. Entre altres, cal millorar dràsticament les lamentables i perjudicials condicions laborals dels treballadors i treballadores del sector.

La prevenció d'incendis ha de ser entesa com un projecte comú que implica tota la societat, posant tots els mitjans legislatius i executius per a la consecució de la prevenció.

Invertir en els nostres boscos significa invertir en riquesa ambiental, en biodiversitat, ocupació estable, matèries primeres renovables, indústria forestal, paisatge, oci i cultura. En definitiva, significa també fer país.